

Η ΠΕΤΡΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

1. Η πέτρα μας

Μα να εραγεν ουρανον και προσμιραγαν τ αστρα
κι απ τ ουρανου το ραγισμαν λιθαρ επεκρεμασταν.
— Λιθαρ μ αγιολιθαρων, μη κατιβενς και κρους με.
Κι ατο κατεβεν κι εβρε με στ ουλα τα πονια πανο.
Σαραντα χρονια δουλεφσα του λιθαρι μ τον πονον
κι αλλα σαραντα δωδεκα της κορης την εγαπην.

Δημοτικο της Τραπεζουντας.